

Православен църковен храм „Свети Архангел Михаил” в Попово (т. нар. [старата църква](#)).

Изграден е след големи перипетии от поповчани-християни през 1863 г. със съдействието на Мидхат паша и Русенския валия и осветен през 1880 г. Храмът е възстановен в сегашния си вид през 1975 г. През комунистическия режим е бил превърнат в музей на Руско-турската война и иконна галерия на Музея. През 2000 г. за пореден път е възстановен, за пръв път иконосписан и превърнат отново в действащ църковен храм. Един почти възрожденски комплекс, състоящ се от спретната бяла църква с красиви стенописи, камбанария, каменна ограда и тих приятен двор с лозници, чешма, цветя и паметни плочи и гробове на свещеници, ктитори и загинали руски войници през лятото на 1877 г.

Интересно място за любителите на културния туризъм са разкопаваните вече 2 десетилетия руини на [късноримската крепост и град „Ковачевско кале](#) ”. Тя се

намира на около 7 км западно от центъра на Попово, в непосредствена близост до съвременния път Попово – Бяла. Крепостта е разположена в равна малка долина, образувана при вливането в река Ковачевска (Ерек дере) на нейния северозападен приток - Чепез дере. Самията град заедно с

[мощната крепостна стена](#)

е построен между 308 и 324 г. сл. Хр. по време на съуправлението на императорите Лициний I и Константин I Велики, а зидовете на крепостната стена са с дебелина 3,20 м. Вътрешната територия на града обхваща малко над 40 дка.

[Укрепителната система](#)

е снабдена със 17 издадени пред стената кули, разположени почти симетрично по цялата дължина. В момента (2012 г.) по проект на Община Попово се изгражда цялостната инфраструктура на обекта: паркинги, ВиК, електрификация, посетителски център, частична реставрация и консервация на разкритията и множество туристически атракции. На историята града и археологическите проучвания има посветена

[рекламна книжка](#)

на издателство "Славена".

Друго интересно място за посещение са останките от [тракийска куполна зидана гробница](#) от края на IV век

преди Христа, намираща се в землището на село Гагово, в близост до пътя за град Опака. Тя отстои на около 700 м в северна посока от покрайнините на село Гагово. Малко преди изградените обозначителни знаци на община Опака на шосето Гагово-Опака (шосе 202), черен път водещ към река Черни Лом (североизточно от шосето) и възвишенията над нея след около 1 км извежда до нея. Изградена е по нареждане и за целите на висш гетски тракийски аристократ в края на IV век преди Христа. Намира се в землището на село Гагово, в близост до пътя за град Опака. До нея се стига по черен път. Гробницата, разкопана през 2009-2010 г., представлява монументален архитектурен комплекс, състоящ се от две кръгли камери, обща правоъгълна предгробна камера, дромос (коридор) и едно допълнително правоъгълно помещение. Двете кръгли камери имат обща връзка, осъществявана чрез вход, затварян с двукрила каменна врата. Отделно всяка от камерите има свой допълнителен излаз към общото предгробно помещение. Гробница с подобно двукамерно плано-архитектурно решение не е известна до сега от територията на България. Над останките има

[изграден навес](#)

, който да ги предпазва от вредните атмосферни влияния. Мястото засега не е социализирано за посещение и няма засега изграден туристически маршрут до него, но достъпа е напълно свободен.

Като често посещаван туристически обект през последните години в община Попово се наложи и цялостния районен наследствен туристически продукт на капанците от с. Садина. В селото бе изграден по програма ФАР

[Капански архитектурно-етнографски комплекс](#)

. В него туристите се запознават отблизо с капанската култура, опитват от местните ястия и участват в типичните за този район занаяти. Тук туристите имат възможност да избират между три маршрута, включващи посещения на археологически, исторически и културни обекти. Самият обект предлага възможности за нощуване и цялостно наемане от група посетители.

Телефони за резервация

, информация и наемане на комплекса: 06036 2222 - кметство село Садина.

На 20 км южно от Попово, по поречието на красивата и живописна долина край Буюк дере (Голямата река), е изградена [екопътека](#) с дължина 13,5 км. Екопътеката е разположена е между селата Иванча и Долец. Това е едно от най-прекрасните места за ценителите на красотата и почитателите на природата, разположено на естествената граница между Балкана и Дунавската равнина. Девственото място предлага духовна наслада от добре изразената композиция между вода, скали и растителност. Тук през пролетта, лятото и есента се събират стотици туристи от не само от област Търговище, а и от горнооряховския и великотърновския регион. Те се отдават на вълшебните и романтични приключения с колоездене, разходки, събиране на билки, наблюдения на редки растения, риболов, в приготвянето

и дегустирането на местни екопродукти, участие в традиционни чествания в местността "Тюлбето", пране на валявица (при с. Иванча), нощувки на открито в палатка. Всичко необходимо за приятни преживявания в рамките на един ден в Поповска община.

Едно много подходящо място за отмора, съчетана със спортен риболов с билети е [язовир „Каваците”](#)

намираш се околностите на гр. Попово по посока на град Търговище. На него могат да [риболовстват](#) всички членове на „Сдружение на ловците и риболовците” – Попово (тел. 0608 4-27-32), заплатили своя членски внос за съответната година и разполагащи с държавен билет за риболов. Всяка година язовир „Каваците” се зарибява от СЛР с около 10000 броя благороден шаран. В язовира има още каракуда, костур, бял амур, бяла риба (сулка), червеноперка, толстолоп, раци, миди, и др. Сред гората на язовирния бряг е изграден приятен и удобен за почивка хотелски комплекс от бунгала. От другата страна на язовира има също хотелска база "Ловен дом" – квартал Сеячи, в близост до ловно-стрелбищен комплекс.

В източната част на Попово се намира обширен парк, известен под името [Градската градина](#)

Създадена преди един век, тя е гордост за поповчани, които и днес се радват на тишината и спокойствието, царящи в нея. Многократно разширявана, залесена с редки растителни видове, Градската градина е прераснала в лесопарк, който достига до язовир Каваците. Сенчести

[алеи с пейки](#)

[беседки](#)

детски кътове, шадраван,

[скулптури](#)

, чешми,

[православен християнски параклис](#)

от 1908 г., открити слънчеви пространства и

[пътечки](#)

създават уют, красота и духовна наслада. В парка функционират още две спортни игрища,

[игрище за плажен волейбол](#)

, закрыта волейболна зала и

[открит плувен басейн](#)

с кафе-ресторант към него.

Възвишението „[Калакоч](#)” е най-високата част на Поповските височини (488 м).

Разположено е между селата Ковачевец, Паламарца, Голямо Градище и Цар Асен. Там се намира третата по височина точка в Дунавската равнина. Днес по-голямата част от него влиза в землището на село Паламарца. От същото село има черен път, който води почти до билото на възвишението. Достъп за пешеходци до възвишението има и от посока Попово и село Ковачевец. При ясно време от него има отлична видимост към [села](#)

, реки и язовири много извън територията на община Попово. В най-високата му част се намира

[могила](#)

, която по време на големите царски военни маневри от 1937 г. е служила за наблюдателен пункт на

[ген.-щаба на българската армия](#)

и лично на цар Борис III. За същата могила се разказва в тъжната древна легенда за смъртта на принцеса Антола и възлюбения ѝ овчар Велиазар.

Историческият хълм Керчана до село Априлово: На 1 км северно от село Априлово и на около 10 км южно от центъра на Попово се издига

[гористото възвишение](#)

, носещо името Керчана или още "Керичан баир". То се намира на т. нар. "Ломски югоизточни възвишения", между рекичките Дермен дере и Къзъларско дере.

Най-високата му част отстои на 385 м надморско ниво и дава отлична видимост на десетки километри и към долината на река Черни Лом. Южният скалист край на този връх е разцепен от един къс дол на две части. В най-високата северозападна част на се намират почти обезличените руини на

[късноантичната крепост „Манастира](#)

” (кале „Манастир”). В подножието на хълма се намира долината на река Черни Лом.

Местността е най-известна с

[последното сражение на четата на Таньо Войвода](#)

, дадено на преследващата я турска потеря на 27-ми май 1876 г. Лобното място на самия войвода се намира в подножието на хълма. По стара традиция всяка година на 2-ри юни на височината Керчана, пред

[паметника на войводата](#)

, тържествено се почита подвига на четниците и на загиналите за освобождението на България по време на Априлското въстание. През Руско-турската война (лятото на 1877 г.) на хълма е имало окопи и са се водили сражения – и до днес там могат да се открият оловни куршуми, изстреляни от различен калибър оръжия. До най-високата част на хълма днес води сенчест асфалтов път, подходящ за автобуси, леки коли и велосипеди. По неговото трасе има изградени чешми, места за отдих и пикник. В близкото минало на хълма е имало

[двуетажна туристическа хижа](#)

, която отдавна е изоставена. Недалеч от паметника на Таньо войвода, на една слънчева поляна, е

[препогребан](#)

опълченецът от 3-та дружина Атанас Пеев - участник в боевете при Шипка, Шейново и Стара Загора.

На територията на община Попово се намира и [лековито аязмо с параклис](#) в село **Звезда**.

Ок

оло 1885-1886 г. жителите на селото си построили малък църковен храм-параклис на името на светиите Петър и Павел над едно аязмо, за което се легендите от най-стари времена твърдели, че водата му е лековита и помага на слепите хора да прогледнат. На същото място, но години по-късно местните жители започват да правят курбан за здраве в деня на светите равноапостоли Константин и Елена - Костадиновден (21 май). Лековитият извор се намира в северозападната част на селото – в неговите покрайнини. Параклисът, построен отново през 1986 г. върху основите на по-стария, вече е реконструиран и посветен на св. св. Константин и Елена. Той е изграден като покривало над извора, помагаш и до днес на хората при проблеми със здравето и зрението. За съдействие за неговото посещение се търси кметството на селото. Телефон за контакти с кметството на селото: 06030 430.

За нуждите на седмичния обществен отдих в общината са отредени 3560 дка, в които са включени

лесопаркове, водни и

риболовни бази, туристически и ловни хижи

, даващи чудесни възможности за развитието на алтернативен туризъм. Водещо място тук имат висококласните бази за ловен туризъм в селата Еленово, Голямо градище и местността „Маринка лъка” край град Попово, собственост на Горско стопанство "Черни Лом" и станали притегателен център за ценители от цяла Европа.